

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

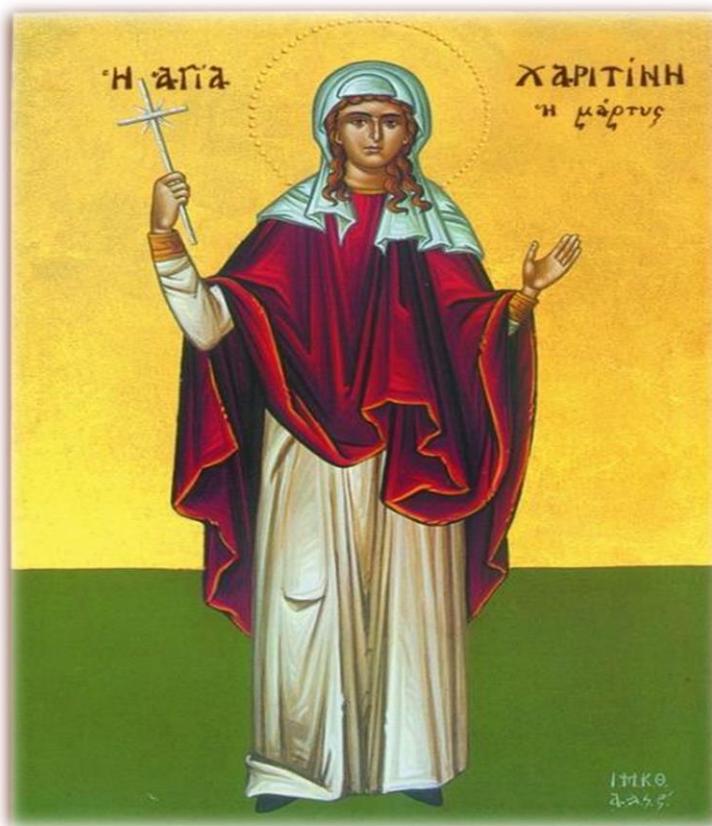
2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

„Ηχος πλ. δ'.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος

Χαριτίνης.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμην.

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς 103.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα,
ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω

ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον,
ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·
ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·
ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα
καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς
φλόγα.

ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

ἄβυσσος ὡς ἴμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα·
ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
ἀναβαίνουσιν ὅρη καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας

αύτά·

ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

ὁ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ
μέσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα·
ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·
ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.

ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ
γῆ.

ὁ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ
ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·
καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου
τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ

ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ
εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

ἔξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως
ἐσπέρας.

ώς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε·
πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ
γῆ τῆς κτίσεώς σου.

αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ
εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετά, ὡν οὐκ ἔστιν
ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·
ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων
οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον.

δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν,
ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος.

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον
ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα
αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν
αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

ἔξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ
πρόσωπον τῆς γῆς.

ἢτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις
αὐτοῦ·

ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων καὶ

καπνίζονται.
 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ
 Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω·
 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἔγὼ δὲ
 εὔφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
 ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ
 ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.
 εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

Οἱ λιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου
 σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
 Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε
 πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὐκρασίας ἀέρων,
εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

. Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου,
Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ,
εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς
σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ό β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω
τὴν κεφαλήν μου.

“Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς
εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα
πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἄκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι
ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ¹
τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστᾶ αὐτῶν
παρὰ τὸν ἄδην.

“Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ²
μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν

ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἡ̄ς
συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων
τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ
ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν
παρέλθω.

Ψαλμὸς 141

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ
μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ
ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἔξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν
παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ
ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ
ἔλπις μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἔκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
άνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἔστιν.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων, Ἡχος πλ. δ'
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Παρακλήτου τῇ αἴγλῃ,
τοὺς Ἀποστόλους ἐφώτισας, καὶ
φωστῆρας τέθεικας τούτους, τὴν
οἰκουμένην καταυγάζοντας, τῷ νοητῷ
φωτισμῷ, τῆς γνώσεώς σου Δέσποτα· διὰ
τοῦτο προσκυνοῦμεν, τὴν πολλήν σου
ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡχος πλ. δ'.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
περιτειχίζων τὴν ποίμνην σου, ταύτην ἐξ
έχθρῶν ἐπηρείας, διασώζεις
ἀστασίαστον, ἣν περ τιμίω Σωτήρ,
ώνησάμενός σου αἴματι, τῆς δουλείας
τοῦ ἀλλοτρίου, ἥλευθέρωσας ὡς
εὕσπλαγχνος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Στιχηρὰ τοῦ ἀγίου Νικολάου, Ἡχος πλ. δ' Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίῳ παρέστης.

Κύριε, σὺ τοῦ Ἱεράρχου ταῖς θείαις, πανευπροσδέκτοις δεήσεσιν, ἐκ παντὸς κινδύνου καὶ πάσης, ἐλευθέρωσον κακώσεως, καὶ ἐπηρείας κακῶν, τοὺς δούλους σου Φιλάνθρωπε, τοὺς ἐν πίστει προσκυνοῦντας, σοῦ τὸ κράτος τὸ ἀνείκαστον.

Στίχ. Ὁτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τῆς Ἅγίας Μάρτυρος Ἡχος δ'
'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς χαρᾶς ὡς ἐπώνυμος, ἐν χαρᾷ προσεχώρησας, εἰς νυμφῶνα πάνσεμνε τὸν οὐράνιον, ἐνθα τὸ σὸν ἐπεπόθησας, κεκτῆσθαι πολίτευμα, ὑπομείνασα στερρῶς, ἀλγεινήν ὅντως βάσανον, τῶν ὁδόντων τε, καὶ ὄνυχῶν ἀπάντων ἐκριζώσεις, ἀθλοφόρε Χαριτίνη,
Παρθενομάρτυς πολύαθλε.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.
Ἡχος δ'.

Τῶν λεόντων συνέθλασας, σιαγόνας
 πολύαθλε, σιαγόνων φέρουσα τὰ
 συνθλάματα, τῶν δὲ ὄνύχων ἐκρίζωσιν,
 γενναίως ὑπήνεγκας, ἐκριζοῦσα τὰ δεινά,
 τῆς ἀπάτης φρυάγματα, θαλαττίοις δέ, ἐν
 βυθοῖς ἀπερρίφης, τὴν κακίαν,
 ὑποβρύχιον ποιοῦσα, τοῦ πονηροῦ
 πολεμήτορος.

Στίχ. “Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αύτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

”Ηχος δ'.

Μετὰ τέλος μακάριον, ἐν θαλάσσῃ
 ριφεῖσάν σε, σὸς γεννήτωρ”Ενδοξε
 συνεκόμισεν, ἀναβοὼν μετ' ἐκπλήξεως·
 Πῶς νῦν κεχαρίτωσαι, Ἱερώτατον ἐμόν,
 καὶ ποθούμενον γέννημα, ταῖς κολάσεσι,
 τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν κλῆσιν,
 ἀληθεύουσαν εἰργάσω, προτυπωθεῖσάν
 σοι χάριτι!

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον, ”Ηχος
 πλ. δ'. Κύριε, εἱ καὶ κριτηρίω παρέστης.**
”Ιδε μου, τῆς συντετριψμένης καρδίας,
 τοὺς στεναγμοὺς Θεονύμφευτε,
 πρόσδεξαι Παρθένε Μαρία, καὶ μὴ
 ἀπώσῃ πανάμωμε, τὰς τῶν χειρῶν μου
 Ἀγνή, ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος, ἵνα ὑμνῶ
 καὶ μεγαλύνω, τὸν μεγαλύναντα τὸ
 γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος.

Σοφία Όρθοι !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
 Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.
Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας Ἡχος πλ. α'.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με,
 καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.
Στίχ. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς
 προσευχῆς μου. ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ
 στόματός μου.
 Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματι σου σῶσόν με, καὶ
 ἐν τῇ δυνάμει σου κρινεῖς με.

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς**
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν**
πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον
καὶ ἐλέησον.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- **Κύριε ἔλεησον (ἄπαξ)**
"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:
Ἄμήν.

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
 ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
 Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
 δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
 αἰῶνας. Ἄμήν.**

**Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
 καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
 Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
 δικαιώματά σου.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
 δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
 ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.**

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου

καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξι ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

Ἀπόστιχα Ἀποστολικὰ Ἕχος πλ. δ'
Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω παρέστης.
 Κύριε, σὲ εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα ἡγήσαντο πάντα, ἵνα μόνον σε κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτῶν.

„Ηχος πλ. δ'.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην,
ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὅμοῦ
συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε,
ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ίάματα,
καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὔχαῖς αὐτῶν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγίοις
αὐτοῦ.

Μαρτυρικὸν „Ηχος πλ. δ'.

Εἴ τις ἀρετή, καὶ εἴ τις ἔπαινος, πρέπει
τοῖς Ἅγίοις· ξίφεσι γὰρ ἔκλιναν τοὺς
αὐχένας, διὰ σὲ τὸν κλίναντα οὐρανοὺς
καὶ καταβάντα, ἔξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν,
διὰ σὲ τὸν κενώσαντα ἑαυτόν, καὶ
μορφὴν δούλου λαβόντα,
έταπεινώθησαν ἔως θανάτου, τὴν
πτωχείαν σου μιμούμενοι. Ὡν ταῖς
εὔχαῖς, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον „Ηχος
πλ. δ' Τί ύμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;.**

Νύμφην σε Παρθένε ἐκήρυξαν, τῆς
ἀξίας τοῦ Πατρός, καὶ τῆς Θεότητος
αὐτοῦ, οἱ Θεόν, ἀξιωθέντες κατιδεῖν
σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη
γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος ἀγίου
οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος,

**σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα,
πληρεστάτης οὕσης χάριτος.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ βῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

**Άπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχῃ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.**

Δόξα ... "Ετερον. Ἡχος δ'.

**Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητας,
έγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σὲ τὴ
ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια•
διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴ ταπείνωσει τὰ
ύψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, πάτερ
ἱεράρχα Νικόλαε• πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος δ'.

**Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν,
Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως **σέ**,
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.**

Ο διάκονος:

- **Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς
καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**

- Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- 'Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ

άδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν
καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν
τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ,
κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ
περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου
τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

Ό Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ό ὃν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Ό Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἄγιαν ἀμώμητον πίστιν τῶν**

εύσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων. Ἄμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὅντας Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν. Κύριε
ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προιδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ

πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὸσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Ἄμήν.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμήν.

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἡχος πλ. δ'.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος

Χαριτίνης.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεός, δόξα σοι.

**Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ
Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ
Παρὼν καὶ τὰ Πάντα Πληρῶν, ὁ
Θησαυρός τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ
σῶσον, Ἅγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

΄Αμήν.

**΄Αγιος ὁ Θεός,΄Αγιος Ἰσχυρός,΄Αγιος
΄Αθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
΄Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,**

καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα

**‘Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον**

όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
έκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὔλογημένη.

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὔλογησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Άμήν.

**Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (ἐκ γ').**

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἵνεσίν σου (ἐκ
β').

Ψαλμὸς 3.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·
πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα
μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).

ἔγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην,
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ
τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι
σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἔχθραίνοντάς
μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν
συνέτριψας.

τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν
σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην
ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ
τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.

ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.
ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν
κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ
ἔβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές
μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἕως
τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων
ἐπορευόμην.

ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν
ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ
σαρκὶ μου·

ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,
ἀρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας
μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία
μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ
ἀπεκρύβη.

ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν
μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἔξ
ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ

ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
καὶ ἔξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν
μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι
ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας
ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

ἔγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἥκουον καὶ ὥσει
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αύτοῦ·
καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αύτοῦ ἐλεγμούς.

ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ εἰκαούσῃ,
Κύριε ὁ Θεός μου.

ὅτι εἴπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἔχθροί
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’
ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.

ὅτι ἔγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.

ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἔγὼ ἀναγγελῶ καὶ
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται
ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ

μισοῦντές με ἀδίκως·
οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.

μὴ ἔγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός μου,
μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ·
πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ
πρόσχες εἰς τὴν βιόθειάν μου Κύριε τῆς
σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὄρθρίζω·
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ
σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ
ἀνύδρῳ.

οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν
τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν
τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς μου.
ώς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.

εὶς ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς
μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·
ὅτι ἐγενήθης βιοθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν
μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς
γῆς·

παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,
μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν

αύτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

ἐν τοῖς ὕρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ
ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι
ἔκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου, ἐμοῦ
δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (ἐκ γ'**).**
Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ'**).**
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ
ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος
ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,
ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ,
ῶν οὐκ ἐμνήσθης ᾔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς
χειρός σου ἀπώσθησαν.
ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν
σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ

πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες
έπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

έμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ,
ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην
καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην.

οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ
πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην
τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς
χεῖράς μου·

μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ
ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ
ἔξομολογήσονται σοι;

μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός
σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ
θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν
γῇ ἐπιλελησμένῃ;

κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ
πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

ἰνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

πτωχός είμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ
νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην
καὶ ἔξηπορήθην.

έπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ
φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,
ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν
ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.

έμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον
καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ

ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου
εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἢ προσευχή μου
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς 102.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ,
πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον
αὐτοῦ·

εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις
αὐτοῦ·

τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας
σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·
τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν
σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς·

τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν
ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς
ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα
πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

ἔγνώρισε τὰς ὄδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ,
τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ·

οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν

ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
 ὅτι κατὰ τὸ ὄψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
 γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
 δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
 ἀνομίας ἡμῶν.
 καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ὥκτείρησε
 Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,
 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
 ἔμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·
 ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἔξανθήσει·
 ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
 ύπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
 τόπον αὐτοῦ.
 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
 καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
 φοβουμένους αὐτόν, καὶ ἡ δικαιοσύνη
 αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν
 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ
 μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ
 ποιῆσαι αὐτάς.
 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ
 πάντων δεσπόζει.
 εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι
 αὐτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν
 λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν
 λόγων αὐτοῦ.
 εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις

αύτοῦ, λειτουργοὶ αύτοῦ ποιοῦντες τὸ
θέλημα αύτοῦ·

εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας
αύτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ
εὐλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ
σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου·

καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται
ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου,
έταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
έκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς
αἰῶνος·

καὶ ἡκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν
ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα
ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν
χειρῶν σου ἐμελέτων.

διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

(διάψαλμα).

ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ
πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ

όμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς
λάκκον.

ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός
σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα· γνώρισόν μοι,
Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς
σὲ ἥρα τὴν ψυχήν μου·
ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι
πρὸς σὲ κατέφυγον.

δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι
σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, ζήσεις
με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου·
καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς
ἔχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς
θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ
δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ
σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ
δούλου σου (**ἐκ β'**).

τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν
γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'**).**

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ
τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ
σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
 χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
 αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
 εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
 καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
 ὁδοιπορούντων, νοσούντων,
 καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
 σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
 δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ḥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
 πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
 ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
 διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
 χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
 ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
 Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
 ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
 τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς
 καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν

ήμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοὶ, Κύριε.

"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
 προσκύνησις,
 τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
 εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὄνόματι
 Κυρίου.

Στίχ, α' . Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
 ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
 αὐτοῦ.

Στίχ, β' . Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
 καὶ τῷ ὄνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
 αὐτούς.

Στίχ, γ' . Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
 ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὄφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

Ἀπόστολοι ἀγιοι, πρεσβεύσατε τῷ
 ἔλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
 παράσχῃ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

Δόξα ... "Ἐτερον. Ἡχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητας,
 ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σὲ τὴ
 ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια•
 διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴ ταπείνωσει τὰ

ύψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, πάτερ
ἱεράρχα Νικόλαε• πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῷ, σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος δ'.

Τὸν Λόγον τοῦ Πατρός, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἡμῶν, ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν,
Θεοτόκε Παρθένε, μόνη ἀγνή, μόνη
εὐλογημένη· διὸ ἀπαύστως **σέ,**
ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα
Ἀποστολικὰ Ἡχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.

Ως φωστῆρας τοῦ κόσμου, καὶ ὁδηγούς,
 τῆς ἡμῶν σωτηρίας, τὰς ἀπαρχάς, τοὺς
 Θείους ύμνησωμεν, μαθητὰς τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν, ὅτι φῶς τοῖς ἐν σκότει, ἡμῖν
 ἔξανέτειλαν, καὶ τὸν Ἡλιον πᾶσι, τῆς
 δόξης ἐγνώρισαν· ὅθεν καὶ τὴν πλάνην,
 τῶν εἰδώλων καθεῖλον, Τριάδα
 κηρύξαντες, ἐν μιᾷ τῇ Θεότητι. Πρὸς
 αὐτοὺς οὖν βοήσωμεν· Ἀπόστολοι
 Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων
 ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἑορτάζουσι
 πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

"Ομοιον.

Εἰς τὰ πέρατα πάντα, διαδραμών, ὁ
 σοφὸς ὑμῶν φθόγγος, ὡς ἀληθῶς, τοῦ
 κόσμου πανεύφημοι, τοῦ Κυρίου
 Ἀπόστολοι, θεογνωσίαν πᾶσι, τρανῶς
 ἀνεκήρυξε, καὶ τῶν ἐθνῶν τὴν ἄγνοιαν,
 εἰς γνῶσιν μετήγαγεν· ὅθεν καὶ εἰδώλων,
 τὴν ἀχλὺν ἐκδιώξας, τὸ φῶς τὸ τῆς
 γνώσεως, τοῖς ἐν σκότει κατέλαμψε. Διὰ
 τοῦτο δεόμεθα· Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
 Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
 δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
 ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἄνέστης
ἐκ νεκρῶν.

Ἐκ πάσης ἀπειλῆς, καὶ κακίας ἀνθρώπων,
διάσωσον ἡμᾶς, Παναγίᾳ Παρθένε·
σκέπην καὶ γάρ σε πάντες, καὶ
προστασίαν θερμὴν κεκτήμεθα, καὶ τῷ ἐκ
σοῦ τεχθέντι, ἐν σοὶ θαρροῦντες ἀει
προσπίπτομεν, ὃν ἐκδυσώπει ρύσασθαι
ἡμᾶς, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἔτερα
Καθίσματα Ἀποστολικὰ Ἡχος πλ. δ' Τὸ
προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν.

Φωστῆρες ὥφθητε λαμπροί, Χριστοῦ
αὐτόπται, διὰ παντὸς πᾶσαν τὴν γῆν,
φωταγωγοῦντες, καὶ σοβιοῦντες τὸ
σκότος, τῆς πολυθεῖας, τῷ φέγγει, τῆς
εὔσεβείας τῶν διδαχῶν· διό με, τὸν ἐν
αὐτῷ σκότει, τῶν ἡδονῶν, ἀδεῶς
πορευόμενον, φωτίσατε τῷ φωτί, τῶν
Θείων προσευχῶν ὑμῶν, Θεοφόροι
Ἄποστόλοι.

“Ομοιον.

Τὰς τοῦ Κυρίου ἐν ψυχῇ, παραγγελίας,
ώς θησαυρὸν πλουτοποιόν, πιστῶς
λαβόντες, οἱ Ἀπόστολοι ὥφθησαν, πᾶσιν
εὔεργέται, πτωχείαν ἀποσοβιοῦντες,
δαιμονικήν, καὶ πάντας,
καταπλούτοῦντες πλούτῳ Θεοῦ, πρὸς
οὓς πάντες βοήσωμεν· Πλουτίσατε καὶ
ἡμᾶς, ἀρίσταις ἐργασίαις νῦν,
πενομένους δεόμεθα.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Τὴν ψυχήν μου Παρθένε, τὴν ταπεινήν,
τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου, τῶν πειρασμῶν,
νῦν ὡς ἀκυβέρνητον, ποντουμένην**

Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν τε φόρτω,
φανεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα
ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ
σῶσον παρέχουσα, τὸν λιμένα τὸν
εὗδιον, ἵνα πίστει κραυγάζω σοι·

Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ
γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὡς δοῦλός σου.

**Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, "Ετερα
Καθίσματα τοῦ ἀγίου Νικολάου Ἡχος
πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

**Τῇ σαγήνῃ τῶν λόγων, τῶν θεϊκῶν, ὡς
ἰχθύας ζωγροῦντες, τοὺς λογικούς,
τούτους προσηγάγετε, ἀπαρχὴν τῷ Θεῷ
ἡμῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ τὰ στίγματα,
ποθοῦντες ἐνδύσασθαι, μιμηταὶ τοῦ
Πάθους, αὐτοῦ ἀνεδείχθητε. "Οθεν
συνελθόντες, κατὰ χρέος τιμῶμεν,
Ἄπόστολοι ἔνδοξοι, τὴν ὑμῶν νῦν
πανήγυριν, καὶ συμφώνως κραυγάζομεν·
Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
έορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην
ὑμῶν.**

Μαρτυρικόν, ὅμοιον.

Οίκουμένης φωστῆρες, ἀειλαμπεῖς,
ἀνεδείχθητε πίστει, μαρτυρικῇ, ὅλην
ἀναθέμενοι, τὴν ἐλπίδα πρὸς Κύριον, καὶ
νοητῷ ἔλαιώ, τοῦ Πνεύματος Ἀγιοι, τὰς
ψυχικάς λαμπάδας, ὑμῶν ἐφαιδρύνατε·

ὅθεν καὶ κρατῆρες, νοητοὶ τοῖς
ἀνθρώποις, ίάσεις προχέοντες, ὥσπερ
νάματα ὕφθητε, Ἀθλοφόροι
πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Ἡ νοητὴ πύλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἄχραντε
Θεοτόκε, τοὺς προστρέχοντάς σοι
πιστῶς, λύτρωσαι τῶν κινδύνων, ἵνα
δοξάζωμεν τὸν πανάγιον τόκον σου, εἰς
σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ψαλμὸς 50.

- Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.

- σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.
- ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἔξαλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εύθες ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

- ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εὶ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.
- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
 - τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα·
 - τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
- Καὶ ελέησόν με ο Θεός.

KANONEΣ.

Κανὼν τῶν Ἅγιων Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς Χορός με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀποστόλων. Ποίημα Ἰωσὴφ Ὁδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ὁ Είρμος.

‘Υγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα, τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Χορὸς Ἀποστόλων φωτοειδής, φωτὶ τῷ
μεγάλῳ, παριστάμενος τὴν ἐμήν, ζοφώδῃ
καταύγασον καρδίαν, καὶ σωτηρίας πρὸς
τρίβους ὄδήγησον.

Οἱ γνήσιοι φίλοι τοῦ Λυτρωτοῦ, παθῶν
με φιλίας, ἐκλυτρώσασθε τὸν πολλαῖς,
ἀπάταις τοῦ βίου πλανηθέντα, καὶ
ἀγνωσίας νυκτὶ καλυπτόμενον.

Ῥομφαίᾳ πληγέντας τοῦ πονηροῦ,
ἰάσασθε βέλη, πεφυκότες τοῦ Δυνατοῦ,
Ἀπόστολοι θεῖοι τοὺς ἐν πίστει, ὑπὸ τὴν
σκέπην ὑμῶν καταφεύγοντας.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενοῦται καθὸ Θεός, καὶ σοῦ
ἐκ κοιλίας, σαρκοφόρος Μήτηρ ἀγνή,
προέρχεται σώζων εὔσπλαγχνία, τοὺς
ὑπαχθέντας κακία τοῦ ὄφεως.

**Κανὼν τοῦ Ἅγίου Νικολάου, οὗ ἡ
Ἄκροστιχίς: Σοὶ Νικόλαε ὅγδοον πρέπει
μέλος. Ἰωσὴφ Ὡδὴ α' Ἡχος πλ. δ' Ο
Είρμὸς.**

Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον ἔτεμε, καὶ
εἶδεν ἥλιος γῆν, ἦν οὐκ ἐθεάσατο,
ἀλάστορα ἔχθρὸν τὸ ὕδωρ κατεπόντισε,
καὶ ἄβατον διῆλθεν Ἰσραὴλ, ὡδὴ δὲ
ἀνεμέλπετο· τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως
γὰρ δεδόξασται.

Σὺν ταῖς χορείαις, τῶν ἄνω Δυνάμεων, τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, Μάκαρ παριστάμενος,
ήμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς, πιστῶς ἔξαιτουμένους
σε, παντὸς πειρατηρίου χαλεποῦ,
Νικόλαε περίσωζε, λύσιν ἔξαιτούμενος,
ήμīν τῶν παραπτώσεων.

Οἱ σὲ προστάτην, πλουτοῦντες Νικόλαε,
ήμέρας τε καὶ νυκτός, πίστει σοι
κραυγάζομεν· Νῦν πρόφθασον ἡμᾶς,
μεγάλως κινδυνεύοντας, δαιμόνων
πονηραῖς ἐπιβουλαῖς, φθοροποιῶν
ἀνθρώπων τε, ὅπως ἀναψύξεως,
τυχόντες εὔφημῶμέν σε.

Ίσχυροτάταις, νευραῖς τῆς πρεσβείας
σου, τοὺς ἀποπνίγειν ἡμᾶς, σπεύδοντας
Νικόλαε, τελείᾳ ἀγχονίᾳ παράδος,
λυτρούμενος τῆς τούτων, πονηρᾶς
ἐπαγωγῆς, τούς ἐν αἰνέσει κράζοντας· τῷ
Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δίχα, τῆς φύσεως τέτοκας, τὸν
Νομοδότην καὶ Θεόν, ἄνθρωπον
γενόμενον, αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἰκέτευε
Πανάμωμε, ἡμῶν τὰς ἀνομίας παριδεῖν,
τῶν βιώντων πάντοτε. **τῷ Κυρίῳ**
ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

**Ό Κανὼν τῆς Ἁγίας Μάρτυρος, οὗ ἡ
Ἀκροστιχίς. Τῆς Χαριτίνης τὴν χάριν**

**μέλπω πόθω. Ἰωσήφ. Ὁδὴ α' Ἡχος δ'
Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.**

**Ταῖς σαῖς μου, ὡ̄ Χαριτίνη χάρισι, τὸν
νοῦν χαρίτωσον, χαριτωθεῖσα ἄθλοις
ἱεροῖς, ἱερῶς ἀνυμνῆσαι σε, ὡς
ἄθληφόρον Μάρτυρα, καὶ παρθενίᾳ
διαλάμπουσαν.**

**Ἡ χάρις, τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ
χαριτώσασα, χαροποιαῖς ἐφαίδρυνε
πλοκαῖς, καὶ χαρὰν τὴν αἰώνιον,
κληρονομεῖν ἐνίσχυσεν, ἀνδρειοφρόνως
ἐναθλήσασαν.**

**Σταυρῷ σε, ἀναρτηθέντα Δέσποτα,
κατανοήσασα, ἡ εὔκλεής σου Μάρτυς
αἰκισμῶν, καρτερεῖ τὸ ἐπίπονον,
δυναμουμένη σθένει σου, τοῦ τὴν ἡμῶν
φύσιν νευρώσαντος.**

Θεοτοκίον.

**Χωρίον, χωρητικὸν γεγένησαι, τῆς θείας
φύσεως, θεογεννῆτορ ἄχραντε· διό,
Χαριτίνη ποθήσασα, παρθενικῶς ὅπίσω
σου, τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.**

**Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, Ὁδὴ γ'
Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς.**

**Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
σοι Κύριε, σὺ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.**

Σθένος περιζώσατε, ἔξασθενήσασαν
πάθεσι, καὶ ἡδοναῖς, τὴν ἐμὴν καρδίαν,
τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μίαν καταγγέλλοντες, τρισσοφαῆ Θεοῦ
ἔλλαμψιν, οἱ Μαθηταί, τῆς πολυθεῖας,
τὴν ἀχλὺν ἔξηφάνισαν.

“Ἐλκη πονηρότατα, τὰ τῆς καρδίας μου
παύσατε, ὡς ἰατροί, θείᾳ χειρουργίᾳ, τοῦ
Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με κυήσασα, ὑπερφυῶς ἀγνὴ¹
Δέσποινα, τὸν Λυτρωτήν, πάντων καὶ
Δεσπότην, καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

**Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου, Ὡδὴ γ'
“Ὕχος πλ. δ' Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

“Ινα σε γεραίρωμεν, ἵνα τιμῶμέν σε
πάντοτε, δίδου ἡμῖν, χεῖρα βοηθείας,
ἴεράρχα Νικόλαε.

Κοίμισον Νικόλαε, σαῖς ἀκοιμήτοις
ἐντεύξεσι, τοὺς καθ' ἡμῶν,
ἐπεγειρομένους, πειρασμοὺς
δυσωποῦμέν σε.

“Ολον με τοῖς πάθεσι, περιστατούμενον
“Ἄγιε, καὶ πειρασμοῖς, πονηρῶν
ἀνθρώπων, μεσιτείᾳ σου λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Λύσιν δωρηθῆναι μοι, ἀμαρτιῶν Ἀγνὴ¹
αἴτησαι, τὸν Ἀγαθόν, καὶ τῶν ἐν τῷ βίῳ
χαλεπῶν περιστάσεων.

**Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἡχος δ' Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.**

Ἀνάψας σου τὴν ψυχήν, ἔρως ὁ θεῖος
τῆς σαρκὸς ἔρωτας, καὶ χαλεπὰ
βράσματα, τὰ τῶν αἰκισμῶν ἐναπέσβεσε.

Ρηγνύμενον πρὸ ποδῶν, Μαρτυρικῶν τὸν
δυσμενῆ βλέποντες, τῇ τοῦ Χριστοῦ
χάριτι, αἴνεσιν αὐτῷ προσενέγκωμεν.

Ίσχὺς παντουργικῆ, τὴν κεφαλὴν τοῦ
δυσμενοῦς ἔθλασας, σῆς κεφαλῆς
φέρουσα, Μάρτυς καρτερικῶς τὴν
κατάφλεξιν.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, εὔλογημένην σε
Ἀγνὴ στέργουσα, σαῖς ἀγαθαῖς χάρισι,
Μάρτυς Χαριτίνη δεδόξασται.

Ο Εἱρμὸς.

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε,
καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κάθισμα τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἡχος δ'
Ο ύψωθεὶς.**

Τῶν νοούμενων τὸ τερπνὸν ἀγαπήσασα,
τῶν ὄρωμένων τὸ ῥευστὸν καταλείψασα,
ταῖς θεϊκαῖς ὡχύρωσαι ἐλπίσι τὸν νοῦν·
ὅθεν πρὸς τὸ στάδιον, τῆς ἀθλήσεως
Μάρτυρος, χαίρουσα εἰσέδραμες, καὶ τὸν
ὅφιν καθεῖλες, καὶ ἀνεπλέξω νίκης
εὔπρεπῆ, στέφανον κόρη, **Μαρτύρων
ἀγλαΐσμα.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ
πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς
νιφάδας, τὶς ἔξειπεῖν δυνήσεται

Πανάμωμε; τὰς ἐπαναστάσεις δέ, τῶν
ἀσάρκων ἔχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγήσεται,
καὶ τὴν τούτων κακίαν; ἀλλὰ τῇ σῇ
πρεσβείᾳ Ἀγαθή, τούτων μοι πάντων,
τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

**Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, Ωδὴ δ'
Ἡχος πλ. δ' Ο Είρμὸς.**

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

‘Ωραιώθητε’ Ενδοξοι, θείαις ἀγλαΐαις
καλλωπιζόμενοι, καὶ ἀκτῖσι
πυρσευόμενοι, τοῦ ὑμᾶς φωστῆρας
ἀναδείξαντος.

Ζάλης πάσης λυτρώσασθε, πάντων
κυβερνῆται θεῖοι Ἀπόστολοι, τὸν πελάγει
κινδυνεύοντα, συμφορῶν τοῦ βίου καὶ
δονούμενον.

Οἱ θαλάσσας ταράξαντες, τῆς πολυθεῖας
ἴπποι θεόλεκτοι, τῶν πταισμάτων μου
τὴν ἄβυσσον, ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις
θεραπεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ίσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον ἐκ
λαγόνων σου ἐσωμάτωσας· ὅθεν ὥφθης
ὑπερέχουσα, ποιημάτων πάντων, Κόρη
Δέσποινα.

**Κανών τοῦ ἀγίου Νικολάου, Ὡδὴ δ'
Ὕχος πλ. δ' Εἰσακήκοα Κύριε.**

Ἄπὸ πλήθους πταισμάτων μου, πλήθει
περιπέπτωκα δεινῶν θλίψεων, σπεῦσον
Ἄγιε βοήθει μοι, τὸν Ἀγαθοδότην
έκμιμούμενος.

Ἐμαυτὸν ἀποκλαίομαι, ζῶν ἐν ἀμελείᾳ,
καὶ ἀπολλύμενος, τῇ πρεσβείᾳ σου
Νικόλαε, πρὸς μετάνοιάν με
χειραγώγησον.

Ο τοὺς τρεῖς λυτρωσάμενος, Πάτερ
νεανίας, τεθνᾶναι μέλλοντας, πάσης
ρῦσαι με κολάσεως, καὶ τῆς αἰωνίου
κατακρίσεως.

Θεοτοκίον.

Γεωργεῖν με νοήματα, Ἄχραντε οὐράνια
ἐνδυνάμωσον, τῆς ψυχῆς μου, καὶ
κατεύθυνον, πρὸς ζωῆς εἰσόδους τὰ
κινήματα.

**Κανών α', Ὡδὴ δ', τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ὕχος δ' Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.**

Ιερεῖον ὕσπερ ἄμωμον πρὸς σφαγήν σε,
ἐκ πατρικῶν ἀφήρπασαν, Μάρτυς
ἀθληφόρε, ἀγκαλῶν οἱ τύραννοι, Πατέρα
οὐράνιον, ὑπερβολικῶς ἀγαπήσασαν.

Νεάνισι ταῖς φρονίμοις ἀκολουθοῦσα,

τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, αἴματι
πλουσίως, ἥρδευσας πανεύφημε, καὶ
Θεῖον κεκλήρωσαι, Μάρτυς χαριτώνυμε
θάλαμον.

Ἡ καρδία σου τῷ ἔρωτι τοῦ νυμφίου,
πυρπολουμένη ἄνθρακας, πλάνης
γενναιόφρον, λύθρῳ ἐναπέσβεσεν,
αἵμάτων καὶ θάλασσαν, τῆς πολυθεϊας
ἐξήρανεν.

Θεοτοκίον

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον,
Θεογεννῆτορ ἄχραντε, ὃν ἡ Χαριτίνη,
στέργουσα θερμότατα, πυρὶ ἀντετάξατο,
καὶ πολυειδέσι στρεβλώσεσι.

Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, Ὡδὴ ε'
Ἡχος πλ. δ' Ὁ Εἱρμὸς.

Ὀρθρίζοντες βιῶμέν σοι· Κύριε σῶσον
ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σοῦ
ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Στενούμενον πολλοῖς πλημμελήμασι,
σωτηρίας πρὸς πλάτος ἰθύνατε, ὡς
κυβερνῆται Ἀπόστολοι.

Τιμῶντά με τὸν πάντιμον δῆμον ὑμῶν,
θεόπται, πάσης ἐκλυτρώσασθε, ἀτίμου
πράξεως δέομαι.

Ως πάθη τοῦ Σωτῆρος, μιμούμενοι
Ἄπόστολοι, πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ἐκ τῆς
Ψυχῆς μου διώξατε.

Θεοτοκίον.

Νοσοῦσαν τὴν ψυχήν μου θεράπευσον, ἡ
τεκοῦσα πάντων τὸν ἴώμενον, τὰς
νόσους πάναγνε Δέσποινα.

**Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου, Ὁδὴ ε'
Ὕχος πλ. δ' Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι
Κύριε.**

Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι· Κύριε σῶσον
ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σοῦ
ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

Ο Μύροις παροικήσας Νικόλαε, εὔωδίας
Θείας ἡμᾶς πλήρωσον, τοὺς εὔσεβῶς
εύφημοῦντάς σε.

Οἰκτείρησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου,
Θεομάκαρ, Θεὸν τὸν οἰκτίρμονα,
καθικετεύων Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ναμάτων ζωηρρύτων ἀνάπλεως, οὕσα
Κόρη, πάντας ἡμᾶς πότισον,
εύσεβοφρόνως ὑμνοῦντάς σε.

**Κανών α', Ὁδὴ ε', τῆς Ἅγιας Μάρτυρος
Ὕχος δ' Σὺ Κύριέ μου φῶς.**

Τὴν κάραν ξυρισμῶ, καὶ ἀνθράκων
πυρώσει, συνθλίβοντές σου θεόφρον,

λογισμοῦ σου τὸν τόνον, οὐδόλως
παρεσάλευσαν.

“Ηλους σου καὶ σφαγήν, εἰκονίζουσα
Κύριε, τὴν ἔμπυρον ὄβελίσκων, ὑποφέρω
όδύνην, ἡ Μάρτυς ἀνεκραύγαζεν.

Νίκαις τὴν κεφαλήν, Χαριτίνη
κατέστεψαι, νικήσασα τὸν τὴν Εὔαν,
ἐκνικήσαντα ὄφιν, τοῖς ἄθλοις
καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος τὴν σήν, ὑπὲρ ἔννοιαν
σύλληψιν, οὐ δύναται ἐννοῆσαι,
Μητροπάρθενε Κόρη· Θεὸν γὰρ
ἀπεκύησας.

**Κανὼν τῶν ἀγίων Ἀποστόλων, Ὡδὴς
Ὕχος πλ. δ' Ὁ Εἱρμὸς.**

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ
αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τάς θλίψεις, ὅτι
κακῶν ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή
μου τῷ Ἀδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς
Ιωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συσσείσαντες προσευχῶν ἐπικλήσει,
κατεστρέψατε ναοὺς τῶν εἰδώλων,
Μύσται Χριστοῦ· ἀλλὰ δέομαι πίστει, τὰ
τῆς ψυχῆς μου συντρίψατε εἴδωλα, καὶ
δείξατε Θεοῦ ναόν, τὸν πολλαῖς
ἀμαρτίαις ὑπεύθυνον.

Οι πέτρα τῇ ἀρραγεῖ δομηθέντες,
 ἐκλεκτοὶ καθάπερ λίθοι θεόπται, τὸν τὴν
 ἐμήν, ἐπὶ ψάμμον καρδίαν,
 φρενοβλαβῶς δομησάμενον σώσατε·
 συρρέουσι γὰρ πειρασμῶν, ποταμοὶ καὶ
 δεινῶς με χειμάζουσι.

Φιλίας τῆς πρὸς τὴν σάρκα δολίας,
 ἐκλυτρώσασθέ με φίλοι τοῦ Λόγου, καὶ
 μισητόν, διὰ πλῆθος κακίας,
 ἀποδειχθέντα φιλίᾳ συνδήσατε, τοῦ
 στέργοντος ἀμαρτωλῶν, διὰ πλῆθος
 έλέους τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Ως ῥόδον, ὡς καθαρώτατον κρίνον, ὡς
 εὔῶδες σε ὄσφράδιον Κόρη, ὁ ποιητὴς ἐξ
 ώραίων κοιλάδων, τῶν κοσμικῶν
 ἐκλεξάμενος ὥκησε, τὴν μήτραν σου καὶ
 σαρκωθείς, εύωδίας τὸν κόσμον
 ἐπλήρωσεν.

Κανὼν τοῦ ἀγίου Νικολάου, Ὡδὴς' Ἡχος πλ. δ' Τὴν δέησιν ἔκχεω.

Παράδεισος ἡ καρδία σου ὥφθη, ζωῆς
 ξύλον κεκτημένη ἐν μέσῳ, τὸν Λυτρωτήν,
 ὃν δυσώπει ἀπαύστως, τοῦ Παραδείσου
 ποιῆσαι οἰκήτορας, Νικόλαε πάντας
 ἡμᾶς, τούς θερμόν σε προστάτην
 πλουτήσαντας.

Ραθύμως μου τὴν ζωὴν διανύων, ἀδαῶς
 ἔξαμαρτάνω ὁ τάλας, καὶ τὴν ἐκεῖ,
 ἀπαραίτητον κρίσιν, κατανοῶν ἀγωνίᾳ
 συνέχομαι. Οἰκτείρησόν με ὁ Θεός,
 Νικολάου πρεσβείαις, ὡς εὕσπλαγχνος.

Ἐξαίφνης ἐπερχομένης μοι Μάκαρ,
 καταιγίδος πειρασμῶν πολυτρόπων, διὰ
 πληθύν, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, μή με
 ἔάσης βιῷ ἀπροστάτευτον· ἀλλ'
 οἴκτειρον ὡς συμπαθής, βοηθείας νῦν
 χεῖρα ὄρέγων μοι.

Θεοτοκίον.

Παλάτιον ὑψηλοῦ Βασιλέως, καὶ
 πυρίμορφος γεγένησαι θρόνος, τῶν
 Χερουβεὶμ ἀνωτέρα Παρθένε, καὶ
 Σεραφεὶμ ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασα,
 ἐντεῦθέν σε πᾶσα πνοή, ὡς Μητέρα
 δοξάζει τοῦ κτίσαντος.

**Κανών α', Ὡδὴ σ', τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
 Ἡχος δ' Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.**

Χάρισι, καὶ σημείοις Χριστὸς
 ἐστεφάνωσε, τὴν Ἱερὰν κορυφήν σου,
 ὑπὲρ οὗ τὸ πάσχειν προήρησο,
 Ἀθληφόρε, τῆς χαρᾶς τῆς ἐνθέου
 ἐπώνυμε.

Ἄγιος, Ἰωνᾶν ἐκ βυθοῦ ὁ ὥσταμενος, σὲ
 Θαλαττίω πελάγει, ἐρριμμένην σώζει,

ζῶσαν θεόφρον, καὶ βυθῷ σου, τῶν
αἰμάτων ἔχθροὺς κατεπόντισε.

‘Ρομφαίᾳ, καρτερίᾳς ἔχθροὺς
ἔθανάτωσας, καὶ καρτεροῦσα ὀδόντων,
παντελῇ ἐκρίζωσιν’ Ἐνδοξε, τῶν λεόντων,
τῶν ἀσάρκων τὰς μύλας συνέθλασας.

Θεοτοκίον.

Ίσχὺν σε, εύραμένη Παρθένε καὶ
στήριγμα, ἡ Χαριτίνη αἰκίσεις, καρτερῶς
ύποφέρει· καὶ χαίρουσα, σοῦ ὄπίσω, τῷ
τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται.

‘Ο Είρμὸς.

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως
Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων
λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ
τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἷματι».

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Τῇ Πέμπτῃ, τῶν Ἀποστόλων.

Τοὺς ἀσφαλεῖς, καὶ θεοφθόγγους
Κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν
σου, Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν,
τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαισιν· τοὺς
πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον,
ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὄλοκάρπωσιν, ὁ
μόνος γινώσκων τὰ ἔγκαρδια.

**Κοντάκιον Αγίου Νικολάου Ἡχος γ' Ή
Παρθένος σήμερον**

Ἐν τοῖς Μύροις Ἀγιε, ιερουργὸς
ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε, τὸ
Εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν
σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς
ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο
ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

Τῇ Ε' τοῦ μηνός Οκτωβρίου, Μνήμη τῆς
Ἀγίας Μάρτυρος Χαριτίνης.
Στίχοι.

"Οπερ δι' εύχῆς εἶχε, σαρκὸς τὴν λύσιν,
 Ἰδοὺ δι' εύχῆς λαμβάνει Χαριτίνη.
 Πέμπτην Χαριτίνη εἰσέδραμεν ἄστυ
 Θεοῦ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Ἅγιας
 Μάρτυρος Μαμέλχθης.**

Στίχοι.

«Όμοῦ λελουμένην με Χριστὲ
 προσδέχου,
 Μαμέλχθα φησὶ) καὶ λίθοις
 βεβλημένην».

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη ὀπτασίας Κοσμᾶ
 Μοναχοῦ, φοβερὰς καὶ ὡφελίμου.**

**Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
 ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

**Στίχ. Αίνοῦμεν, εὔλογοῦμεν καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

«Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων
 χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ
 δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν
 περιζωσάμενοι, οἱ εὔσεβείας ἐρασταί,
 Παῖδες κραυγάζοντες· Εύλογεῖτε, πάντα
 τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

**Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός,
ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.**

**Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
Σωτῆρί μου.**

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἵδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

"Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ
ἄγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος
αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεὰν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ
καρδίας αὐτῶν.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ
ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν

ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἔξαπέστειλε
κενούς.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς
τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ
σπέρματι αὐτοῦ ἔως αἰώνος.

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

‘Ο Εἱρμὸς.

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ
ἀσαλεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος
ἔτμήθη Χριστός, συνάψας τὰς
διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι,
σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

«Ἄξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν».

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἅγιου Ἡχος γ' Ὁ
οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.**

**'Ἐν οὐρανοῖς ὡς Μάρτυς, Χαριτίνη τῷ
Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς
τοὺς εὔσεβεῖς, μνήμην τὴν σὴν
ἐκτελοῦντας, σῶζε θερμαῖς σου
πρεσβείαις.**

**Θεοτοκίον Ἡχος γ' Ὁ οὐρανὸν τοῖς
ἄστροις.**

**Τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένε, μὴ διαλίπης
δυσωπεῖν, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σῶν δούλων,
ἴνα ῥυσθῶμεν τῆς ἐκεῖ, φρικτῆς
κολάσεως πάντες, καὶ τοῦ πυρὸς τοῦ
ἀσβέστου.**

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· **Σοὶ**
πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· Σοὶ πρέπει ὅμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντα τὰ ἀστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,
καὶ τὸ ὅδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο,
καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ
οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες
καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ.

Τὰ ὅρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ Θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,
ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι
μετὰ νεωτέρων, αἱνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ
μόνου.

Ἡ ἔξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ
οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ
αὐτοῦ.

"Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149).

"Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Θοσίων.

Εὔφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι
αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ¹
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἱνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

"Οτι εύδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὄσιοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι
αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς
χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν
πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν
χειροπέδαις σιδηραῖς

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αύτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αύτοῦ.

Στίχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αύτοῦ, αίνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ
όργανῳ.

Στιχ. Αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
εύήχοις, αίνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αίνεσάτω τὸν
Κύριον.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ο Άναγνώστης χῦμα τὸ

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ
ἐν ἀνθρώποις εύδοκίᾳ.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυ
νοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἀγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱός
τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

“Οτι σὺ εἶ μόνος” Ἀγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.

Καθ' ἔκαστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με,
ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.

"Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου
όψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἴνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἄγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

·Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν δέησιν**
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἔλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ**
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

- **Κύριε ἐλέησον.**
- **Tὴν ημέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς
ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Xριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Tῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους**

καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

• **Σοὶ Κύριε.**

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, Ἀγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἔφορῶν, καὶ τῷ παντεφόρῳ
σου ὅμματι ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν
κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν αὐχένα τῆς
ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά
σου Ἀγιε Ἀγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου
τὴν ἀόρατον ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου,
καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς· καὶ εἴτε
ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
συγχώρησον, δωρούμενος ἡμῖν τὰ
ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια ἀγαθά σου.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ

τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν

Απόστιχα τῆς Παρακλητικῆς Ἀπόστιχα
Ἀποστολικὰ Ἡχος πλ. δ' Κύριε, εἰ καὶ
κριτηρίω.

Κύριε, σὲ εἱλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς, οἱ
Ἀπόστολοι ποθήσαντες, σκύβαλα
ἡγήσαντο πάντα, ἵνα σε μόνον
κερδήσωσι, καὶ ὑπὲρ σοῦ αἰκισμοῖς, τὰ
σώματα παρέδωκαν· διὰ τοῦτο
δοξασθέντες, πρεσβεύουσιν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ
ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡχος πλ. δ' Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

Κύριε, σὺ τῶν Ἀποστόλων τὴν μνήμην,
ἐπὶ τῆς γῆς ἐμεγάλυνας· πάντες γὰρ ὁμοῦ
συνελθόντες, ἐν αὐτῇ δοξολογοῦμέν σε,
ὅτι παρέχεις ἡμῖν, δι' αὐτῶν τὰ ίάματα,
καὶ τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, εὐχαῖς αὐτῶν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μαρτυρικὸν, Ἡχος πλ. δ'.

Τὸν θώρακα τῆς πίστεως, ἐνδυσάμενοι
καλῶς, καὶ τῷ τύπῳ τοῦ Σταυροῦ,
καθοπλίσαντες ἐαυτούς, Στρατιῶται

εύσθενεῖς ἀνεδείχθητε, τοῖς τυράννοις
ἀνδρείως ἀντικατέστητε, καὶ διαβόλου
τὴν πλάνην κατηδαφίσατε, νικηταὶ
γενόμενοι, τῶν στεφάνων ἡξιώθητε,
πρεσβεύσατε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Δόξα .. Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος
πλ. δ' Οἱ Μάρτυρές σου
Θεοτοκίον Ἡχος πλ. δ'.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν
δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ¹
πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἄγαθὸν τὸ ἔξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ,
καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου "Ὑψιστε,
τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Τρισάγιον.

"Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**Ἐκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ιλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.
Κύριε, ἐλέησον, (Ἐκ γ'**).**
Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ἔυσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Ἀπολυτíκιον. Ἡχος γ'.

**Ἀπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχη ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.**

Δόξα ... "Ετερον. Ἡχος δ'.

**Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητας,
ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σὲ τὴ
ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια•**

**διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴ ταπείνωσει τὰ
ύψηλά, τὴ πτωχεία τὰ πλούσια, πάτερ
ἱεράρχα Νικόλαε• πρέσβευε Χριστῷ τῷ**

Θεῷ, σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον Ἡχος δ'.

**"Οτι πάντων ὑπάρχεις, τῶν ποιημάτων
ύπερτέρα, ἀνυμνεῖν σε ἀξίως, μὴ
εὐποροῦντες Θεοτόκε, δωρεὰν αἰτοῦμέν
σε· ἐλέησον ἡμᾶς.**

**Άπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας,
ἐὰν δὲ θὰ γίνει ἡ Θ. Λειτουργία).**

**Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν.**

Στίχ. Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.

**ΠΕΜΠΤΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:33; 6:1-9.**

Ἄδελφοί, ἔκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναικα
οῦτως ἀγαπάτω ὡς ἐαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ
ἴνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα,
ύπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ.
τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ
πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ίνα εὖ σοι γένηται
καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ
πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ δοῦλοι, ύπακούετε
τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ
τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς
τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὄφθαλμοδουλίαν ὡς

άνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ
 ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,
 μετ' εύνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ Κυρίῳ
 καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἔκαστος,
 ὃ ἔάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται
 παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε
 ἑλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε
 πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν,
 εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός
 ἔστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία
 οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος α'.

'Εξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
 θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. 'Ο Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
 ἀγίων.

Σοφία. Όρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
 Εὐαγγελίου.
 Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

'Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ζ' 17 – 30.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ
 Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ

περιχώρω. ¹⁸Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ. ¹⁹καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπειτα πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἔρχόμενος ἢ ἔτερον προσδοκῶμεν; ²⁰παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ λέγων· σὺ εἶ ὁ ἔρχόμενος ἢ ἔτερον προσδοκῶμεν; ²¹ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο τὸ βλέπειν. ²²καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννην ἂν εἴδετε καὶ ἡκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὔαγγελίζονται· ²³καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἔμοι. ²⁴Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου ἦρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ²⁵ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἵδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἴματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἴματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσίν. ²⁶ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε

ίδεῖν; προφήτην· ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. ²⁷Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, ίδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. ²⁸Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστι. ²⁹Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου. ³⁰Οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

- **Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης της ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἶπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**

- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).
- ”Ετι δεόμεθα ύπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας ταύτης, καὶ ύπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- ”Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ)**

**“Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

Απόλυτις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: Ό ών εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εύσεβῶν καὶ ὄρθιδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἑκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ και Πόλει ταύτῃ εἰς
αἰῶνας αἰώνων.**

Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

**Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.**

**Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
ἔλεησον, Κύριε ἔλέησον, Κύριε ἔλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας Αύτοῦ μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἴκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ
δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης,
καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ
σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

Αμήν.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Αμήν.

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

2023.

ΠΕΜΠΤΗ. ΙΗ' Εβδομάδα (Γ' ΛΟΥΚΑ).

Ἡχος πλ. δ'.

Μνήμη τῆς Ἅγιας Μάρτυρος

Χαριτίνης.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

'Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**'Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκουντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὔτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εύσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἄμην.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι τῷ
Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὄνόματί σου,
ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τό πρωΐ τό ἔλεός
σου καὶ τήν ἀλήθειάν σου κατά νύκτα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. “Οτι εύθύς Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν καὶ
οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ ἄγιῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν
αἰώνων, Ἄμην.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

**“Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Αντιφωνον Β.'

Στίχ. α'. Ό Κύριος ἐβασίλευσεν,
εύπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο ό,
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθησεται.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς
θαλάσσης θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ό
Κύριος.

Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν
σφόδρα, τῷ οἶκῳ σου πρέπει ἀγίασμα,
Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Πρεσβείαις τῶν ἀγίων σου, σῶσον ἡμᾶς,
Κύριε.

Δόξα. Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος,
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας. Εἴς ὅν τῆς ἀγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
 ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
 τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
 Ἄμην.

Αντιφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ
 Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι
 ἡμῶν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
 αὐτοῦ ἐν ἔξομολογησει, καὶ ἐν ψαλμοῖς
 ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. ὅτι

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. “Οτι Θεὸς μέγας, Κύριος καὶ
 Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἅγιοις
 θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Εἰσοδος.

Σοφία Ορθή.

Εἰσοδικὸν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ

Θεοῦ ὁ ἐν Ἅγίοις
θαυμαστός,..ψάλλοντάς σοι' Ἀλληλούϊα.

Άπολυτίκιον. Ἡχος γ'.

Ἄπόστολοι ἄγιοι, πρεσβεύσατε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχῃ ταὶς ψυχαὶς ἡμῶν.

"Ετερον. Ἡχος δ'.

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητας,
ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξε σὲ τὴν
ποίμνη σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια•

διὰ τοῦτο ἐκτήσω, τὴν ταπείνωσει τὰ
ύψηλά, τὴν πτωχεία τὰ πλούσια, πάτερ
ἱεράρχα Νικόλαε• πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ, σωθῆναι τᾶς ψυχᾶς ἡμῶν.

**Άπολυτίκιον τῆς Ἅγιας Μάρτυρος Ἡχος
δ.'**

Η αμνάς σου Ιησού, κράζει μεγάλη τῇ
φωνῇ Σέ νυμφίε μου ποθώ, καὶ σέ
ζητούσα αθλώ, καὶ συσταυρούμαι, καὶ
συνθάπτομαι τώ βαπτισμώ σου, καὶ
πάσχω διά σέ, ως βασιλεύσω συν σοί, καὶ
θνήσκω υπέρ σού, ἵνα καὶ ζήσω εν σοί
αλλ' ως θυσίαν ἀμωμον, προσδέχου τήν
μετά πόθου τυθείσάν σοι, Αυτής
πρεσβείαις, ως ελεήμων σώσον τάς
ψυχάς ημών.

Ο διάκονος:

Του Ιερού Ναού.

Κοντάκιον Ἡχος β'.

**Προστασία τῶν Χριστιανῶν
ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν
Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς
ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον, ως ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν
ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι.
Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς
ἴκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε,
τῶν τιμώντων σε.**

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ο Θεὸς ὁ Ἄγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό^{την}
τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπὸ^{την}
πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὅντος εἰς τὸ
εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
όμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς**

δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ δοξολογίαν προσάγειν. Αὐτός, Δέσποτα, πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὅσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

"Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.**

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, Ἡχος πλ. δ'.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν.**

Στίχ. **Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν
Θεοῦ.**

ΠΕΜΠΤΗ ΙΗ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

**Πρὸς Ἔφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 5:33; 6:1-9.**

Ἄδελφοί, ἔκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα
οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ
ἴνα φοβῆται τὸν ἄνδρα. Τὰ τέκνα,
ύπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν Κυρίῳ·
τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον. Τίμα τὸν πατέρα
σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ
πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ίνα εὖ σοι γένηται
καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ οἱ
πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ
νουθεσίᾳ Κυρίου. Οἱ δοῦλοι, ύπακούετε
τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα μετὰ φόβου καὶ
τρόμου ἐν ἀπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς
τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὄφθαλμοδουλίαν ὡς
ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ
ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς,
μετ' εὔνοίας δουλεύοντες, ὡς τῷ Κυρίῳ
καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἔκαστος,
ὅ ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται

παρὰ τοῦ Κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε
έλευθερος. Καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε
πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν,
εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ Κύριός
ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία
οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

Άλληλούϊα τῆς ἡμέρας, Ἡχος α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ
ἀγίων.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου

Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ **Λουκάν** ἀγίου Εὐαγγελίου

...

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ζ' 17 – 30.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ
Ιησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ τῇ
περιχώρᾳ. ¹⁸Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τῶν ἔργων
αὐτοῦ. ¹⁹καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς
τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε
πρὸς τὸν Ιησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ

ἐρχόμενος ἢ ἔτερον
 προσδοκῶμεν; ²⁰παραγενόμενοι δὲ πρὸς
 αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἴπον· Ἰωάννης ὁ
 βαπτιστὴς ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σὲ
 λέγων· σὺ εἰς ὁ ἐρχόμενος ἢ ἔτερον
 προσδοκῶμεν; ²¹ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ
 ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ
 μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ
 τυφλοῖς πολλοῖς ἔχαρισατο τὸ
 βλέπειν. ²²καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
 αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε
 Ἰωάννῃ ἂ εἴδετε καὶ ἤκουσατε· τυφλοὶ
 ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι,
 λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι,
 νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ
 εὔαγγελίζονται· ²³καὶ μακάριός ἐστιν ὃς
 ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν
 ἔμοι. ²⁴Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν
 Ἰωάννου ἦρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὅχλους
 περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν
 ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου
 σαλευόμενον; ²⁵ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
 ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἴματίοις
 ἡμφιεσμένον; ἵδοὺ οἱ ἐν ἴματισμῷ
 ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς
 βασιλείοις εἰσίν. ²⁶ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε
 ἰδεῖν; προφήτην· ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ
 περισσότερον προφήτου. ²⁷οὗτός ἐστι
 περὶ οὗ γέγραπται, ἵδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω
 τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
 κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν

σου. ²⁸λέγω γάρ ύμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς
γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ
βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἔστιν· ὁ δὲ μικρότερος
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αύτοῦ
ἔστι. ²⁹καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ
τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν,
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· ³⁰οἱ
δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν
τοῦ Θεοῦ ἡθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ
βαπτισθέντες ὑπ' αύτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων

καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων
τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ **(πόλει)** ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἔκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εὔχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἄγιῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἰκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ικάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγιου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε

ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**“Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δώης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ
Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου

μυστηρίων, καί τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

“Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

‘Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ὑποδεξόμενοι.

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικήν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἁγίου. Εύδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἣν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου

Θυσιαστήριον είς ὄσμὴν εὔωδίας,
 ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
 Ἀγίου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
 ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
 ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
 προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
 θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
 Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,
 Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ
 τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν
 ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν
 ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ
 Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου,
 Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν
 ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ,
 εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ
 φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ
 φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς
 δικαίας.

**Διά τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
 Γενεῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ
 Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
 Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ πνεύματί σου.**

**Άγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἀγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**Άγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀօράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὄμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ¹
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.

- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν Προφητῶν.
- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰώνος.
- Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

”Ελεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.
**Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ Ἅγιου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.**

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

”Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.
 ”Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.
 Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.
 ”Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὑμνον ἄδοντα, βοῶντα,
 κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

”Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
 Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
 σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
 εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
 Κυρίου. Ωσαννὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

”Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
 Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
 τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
 κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

΄Αμήν.

”Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
 Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
 πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
 Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
 πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
 ἀμαρτιῶν.

΄Αμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
 ὁσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
 καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
 θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
 Ἀνάστασιν ὁμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
 Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
 Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
 τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
 Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,
 τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
 Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
 δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
 κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εὔλογοῦμεν, σοὶ
 εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
 σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Εἰς τό' Εξαιρέτως.

**"Αξιόν ἔστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ
 τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
 παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
 ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.**

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
 Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς**

**ἀγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶον,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ὅν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.**

Καὶ πάντων καὶ πασῶν.

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἅγιας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἀγίου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνῃς
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν

στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἐκκλησιῶν, σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς τῶν αἰρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ υἱοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

“Υπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

”Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εύωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψη ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἀγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

”Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε** Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε

὾ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὔχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ὃν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἵματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου

Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσης τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς
αἰώνιου, εἰς ἀπολογίαν εὔπρόσδεκτον,
τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
πάντων τῶν Ἅγιων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ἀφειλέταις ἡμῶν.**

**Καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.**

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
ύποκεκλικότας σοι τὰς ἐαυτῶν κεφαλὰς
εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
όχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
Ἄγιου κοινωνίαν.

**Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾱͅ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

**Ο Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
ἐλέησον με. (3).**

Πρόσχωμεν.

Τὰ Ἅγια τοῖς Ἅγιοις.

**Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμήν.**

Κοινωνικόν.

**Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἔξηλθεν ὁ φθόγγος
αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης
τὰ ρήματα αὐτῶν. Ἀλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

**Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ —
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.**

Άμήν.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εύλογησον τὴν κληρονομίαν σου.**

ῆχος β'.

**Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν
ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα
προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.**

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τήν δόξαν
Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν
ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν
τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν
τήν δικαιοσύνην Σου. Ἄλληλουΐα,
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εύλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Άπόλυσις.

**ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων,**

έπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
 ίκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
 προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
 Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
 πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
 ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
 ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
 ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
 θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
 ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
 ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἄμην.